

ΜΙΚΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΦΕΡΒΑΛ

Ο ΚΑΤΑΔΙΚΟΣ

Η προσευχή έτελείωσε... 'Ο ιερέυς πήρε τόν κατάδικο, πρὸς τὸ ἅγιον ὄψοφυλάκιο, τὸν έβαλε νὰ καθήσῃ ἔμπρὸς τὸ μοναδικὸν τραπέζι...

Κ' έπειδὴ ὁ κατάδικος δὲν έσάλευε ἄπ' τῆ θέσι του, ὁ ιερέυς τὸν ἄγγιξε στὸν ὄμο καὶ τοῦ έπανελάβε :

Νὰ τὸ ἔκατοσταράκι τὸ κρασί πουδ ζήτησες, Πιὲ τέκνον μου. 'Ενα κλάμμα, ἕνας θρήνος βγήκε τότε ἀπὸ τὸν λάρυγγα τοῦ κατάδικου, ὁ ὁποῖος ἔτετέοναν ἔντελὸς ἄφωνος...

'Α... ἂν ἔλοι μοῦ μιλοῦσαν μὲ τὸν ἴδιον τρόπο... ψιθύρισε.

'Ο γέρον ιερέυς συγιννημένος ὡπως ἦταν, έσφιξε στὴν ἀγκαλιά του, τὸν δυστυχισμένο ἔκτεινο νεό, που σὲ λίγο θὰ τὸν τουφεκίζαν!

'Ο ιερέυς δὲν ἀπήντησε, ἀλλὰ σὺν στοργικῶς παπποῦ έβαλε τὸν στρατιωτὴ νὰ φάη καὶ νὰ πιῇ. Τοῦ εἰχε βάλει ἀκόμα καὶ τοιγάρα στὸ τραπέζι.

Τὰ ἄστρα ἄρχιζαν νὰ ὀχριοῦν στὸν οὐρανό. 'Εξαφνα, ἀκούστηκαν οἱ στρατιῶτες νὰ καταβαίνουν ἀπὸ τοὺς θαλάμους γιὰ νὰ ἑτοιμαστοῦν γιὰ τὴν ἔκτελεσι.

Τὸ κατάδικος ἀνατρίχασε. Κύτταζε πρὸς τὴν πόρτα καὶ τὴν εἶδε ν' ἀνοίγῃ ἀπότομα. 'Ηταν ὁ λογίας.

Γιὰ τελευταία τώρα φορὰ κύτταζε τὸ πλατὺ καὶ λευκὸ μέτωπο τοῦ ιερέως, τοῦ πήρε τὸ χέρι μὲ εὐλάβεια καὶ μὲ φωνὴ που ἔτρεμε τοῦ εἶπε :

Κύριε ἑφημέριε, δὲν ἔχω οἰκογένεια. Στὸ γοαφεῖο τῆς φυλακῆς ὑπάκουον ἔξήντα δυὸ δραχμῆς δικῆς μου. Τὸ κλάμμα τῆς ἁγίας Τραπέζης, εἶδα ὅτι εἶνε σγιμένο. Τὸ εἶδα τώρα, πρὸ ὀλίγου, πουδ τὸ ἔστρωσες. 'Νὰ πάρεις αὐτὰ τὰ χρήματα καὶ ν' ἀγοράσεις ἕνα κεινούργιο.

'Επειτα τὰ χεῖλη του ἔπρόφεραν ἕνα τελευταῖο «εὐχαριστῶ», ἔνω τὰ μάτια του ἔπέρνανε μὰ λάμψη, μὰ ζωῆ, τὴν περιεργὴν κείνῃ λάμψη, που περναίε στα μάτια τῶν ζώων, ὅταν ἕνα χέρι φιλικό, τὰ θωπεύει ελαφρὰ.

'Επειτα ἀπὸ δυὸ ὄρες στὴν πλατεία τῶν ἑλαιῶν, κοντὰ στοὺς πρόποδες τοῦ γηλοφου, ὅπου τὸσους καὶ τὸσους εἶχαν τουφεκίσει, ὅπου σὲ κάθε ἔποχῃ τοῦ ἔτους ἀξάνει τὸ χορτάρι καὶ θεριέβουν τ' ἀγριολούλουδα, μεγάλα, ἀρωματικά, ποικίλα, στὸ μέρος αὐτὸ που ὁ λαὸς τὸ θεωρεῖ καταραμένο καὶ κανεὶς δὲν ἄγγιζει τὰ λουλούδια, οὕτε τὰ πουλιὰ πλησιάζουν ἐκεῖ, οὕτε ἡ πεταλοῦδες κάθονται στὰ ἄνθη, οὕτε ἡ γίδες βοσκάνε, γιατί ὁ τόπος ποτίζεται καὶ πίνει κάθε τόσο, αἷμα ἀνθρώπινον, στὸ μέρος αὐτὸ λέγονται, στοὺς θλιβεροὺς κείνους βράχους, ἡ ἡχὼ βαρεῖα καὶ μεταγχολική, ἀπέθεκε τὸν κρότο τῶν πυροβολισμῶν, καὶ τὸ σφύριγμα που ἀφῆσαν ἡ σφαίρες τῆς δικαιοσύνης τῶν ἀνθρώπων...

'Ο κατάδικος μὲ τὸ κεφάλι ὑψωμένο ἀπάναντι τῶν στρατιωτῶν που ἦσαν παραταγμένοι μπρὸς του, ἐκτύπησε ἴσα καὶ περὶ φανα, ὅταν ὁ ἥλιος ἄρχισε ν' ἀνατέλλῃ ἀπὸ τὸ Μανσοῦρά. 'Ακουσε χωρὶς τρέμο τὴ σάλπιγγα νὰ σημαίνῃ, παρακολούθησε ἀτάραχος ὅλες τίς προετοιμασίες. 'Εξαφνα ἐδόθη τὸ σύνθημα. Πῦρ !... Σὰν κεραυνὸς ἀνήχησε ἡ ὀμβροντία. Κι' ὁ νέος σωριάστηκε κάτω μὲ τὰ χεῖρα ἀνοικτὰ, μὲ τὸ πρόσωπο κατασακαμένο ! 'Ο ἀνοικτὸς του κρόταφος ἔδινε τώρα στὴ γῆ

τὸν μικρὸ πολυέλειο, σκαρπίζε τὰ λουλούδια στὸ φτωχικὸ καὶ ἱερὸ ρωμὸ καὶ τὰ σκεπάζε μὲ τὸ κάλυμα τῆς 'Αγίας Τραπέζης, πουδ τοῦ δώρησιν ὁ κατάδικος, γιὰ τὸ ὁποῖον μεταγχορίζεται μόνο μιὰ φορὰ τὸν χρόνο, σὲ 30 Ἀγούστου, τὴν αἰνίμ, ὅταν οἱ γέρος βράχοι φρικτοῦν στὸ πρῶτο φιλίμα τοῦ φωτός, στὸ πρῶτο φιλίμα τοῦ ἡλίου...

'Ο γέρον ιερέυς, γονατίζει κατόπιν καὶ ψάλλει τὴν λειτουργία καὶ μεταλαμβάνει τῶν ἄχράντων μυστηρίων... γιὰ ἕνα νεκρὸ, γιὰ τὸν ἄτυχο στρατιωτὴ πουδ ἔτουξεσιν !...

Σιγανῶς δεήσεις προσφρονῶν τὰ χεῖλη του... Θιμάται τὸν ἄτυχο νεό καὶ προσεύχεται, ποσεύχεται θεομὰ, κατονοματικὰ γιὰ τὴν ψυχὴ του !...

Πέτρως Φερβάλ

ΜΕ Δ Υ Ο Λ Ο Γ Ι Α

Πότε θερίζουν εἰς τοὺς διαφόρους τόπους.

'Αυστραλία, Ζηλανδία, Χιλή, 'Αργεντινὴ, Φεβρουάριος. Βρετανικαὶ 'Ινδία, Μάρτιος. 'Ανω Αἰγύπτως, 'Απρίλιος. Μεξικό, Μέση καὶ κάτω Αἰγύπτως, Τουρκικὴ 'Ασία, Περσία, Κούβα, Μαΐος. Βόρειος 'Αφρικὴ, Μέση 'Ασία, Κίνα, 'Ιαπωνία, Τετάρτα, Φεβρουάριος. 'Ιουλιος. 'Ιταλία, 'Ελλάς, Γεωργία, Κολοράδων. Κολοφρονία, Πιρηναικὴ χερσονήσος, 'Ιούλιος. Βουλγαρία, Ρουμανία, Οὐγγαρία, Ἀστρία, Γαλλία, Νότιος Ρωσία, 'Ανω Καναδάς. Ἀύγουστος. 'Αγγλία, Βέλγιο, 'Ολλανδία, Γερμανία, Δανία, Πολωνία, Κάτω Καναδάς, Βρετανικὴ Κολομβία. Σεπτέμβριος. Σκωτία, Σουηδία, Νορβηγία, Βόσιος Κ ναδάς. 'Οκτώβριος. Βόσιος Ρωσία. Νοέμβριος. Περού, Νοτιος 'Αφρικὴ. Δεκέμβριος. Βερμανία καὶ σὲς γύρω αὐτῆς χώρας.

'Η ἑορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς σὲ διαφόρους γλώσσας.

Τώρα που ἔρχεται ἡ ἑορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς, ἄς σὰ; ποιῆμε, πὼς τὴν λένε τὴν ἑορτὴ αὐτὴ οἱ διάφοροι χριστιανικοὶ λαοὶ τῆς γῆς.

Τὸ ὄνομα Πεντηκοστῆς διαδόθηκε ἑλληνιστικῶς ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν σὲ πολλὰς γλώσσας. Οἱ Γάλλοι τὴν λένε Πεντικότ. Οἱ 'Ιταλοὶ Πεντεκόστε. Οἱ 'Αγγλοὶ Πεντέκοστη. Οἱ Σουηδοὶ Πίγκοτ. Οἱ 'Ολλανδοὶ Πέννγκερον. Οἱ 'Αγγλοὶ τὴν λένε καὶ Οὐτίγκενταί. Οἱ Δανοὶ Πίνσε.

Οἱ Οὐγγροὶ Παϊνκάισντ. Καὶ στοὺς λαοὺς μὲν αὐτοὺς τροποποιήθηκε ἡ 'Ελληνικὴ λέξις. Εἶνε ὅμως καὶ λαοὶ που ἔχουν καὶ δικῆς τους λέξις.

Οἱ Ρώσοι τὴν λένε Ντοῦχβ Ντένν (=ἡμέρα πνευμάτων). Οἱ Πολωνοὶ Σγαλιόνε σχιρόντε. Οἱ Τσεχοὶ σβατοντοῦνι σβάτκα καὶ φινιστι ἔλλουνατῆ.

ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ

ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΗΣΗ

Κατὰ τὰ μέσα τοῦ ΙΗ αἰῶνος, στ' ἀριστοκρατικὰ σαλόνια τῶν Παρισίων ἦταν περιζήτητος ὁ ἄββαξ Γκαλιάνι, ἕνας τετραπέρατος Ναπολιτάνος, διακρινόμενος γιὰ τὸ δηκτικὸ καὶ σπινθηροβόλο του πνεῦμα.

Μιὰ μέρα διεδόθη ἡ εἰδηση πὼς ὁ συγγραφεὺς Γκριμ—περίφημος γιὰ τὴν κακογλώσσα του—κόντεψε νὰ δηλητηριασθῇ.

'Ο ἄββαξ Γκαλιάνι σχολίασε ἄνεμας τὸ γεγονός :

—Ναί, ναί, καταλαβαίνα. 'Ο Γκριμ θὰ δάγκωσε τὴ γλώσσα του !...

ΑΝΕΜΩΝΕΣ

—'Η κόρη εἶνε λουλοῦδι καὶ ἡ γυναίκα καρπός. 'Αν ὁ καρπὸς δὲν εἶνε καλός, τί ὄφελει ἡ ἀνάμνησις τοῦ λουλοῦδιος ;

